

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. június-július

XVII/6-7. szám

A tanév végével forró nyárba érkeztünk, ami a közösségi életünket is nehezíti. A gyerekek, felnőttek is szétszélednek, talán a templomtól is messzebb kerülnek...

Sokan építgetik Isten nélküli önmegvalósító életüket, a „nekem ez jár” mottóval. Pedig a közösség nagy védőernyő – időnként önmagunkkal szemben is. József Attila gondolatát érdemes megfontolni:

„Hiába fürösztöd önmagadban,
Csak másban moshatód meg arcodat...”

Nyáron se felejtsük el arról, hogy mi egy nagy közösség tagjai, élő sejtjei vagyunk, ez pedig Krisztus titokzatos teste!

Ny. L.

Kedves testvérek!

Sok szó esik ma a **misszióról**. Hogyan vigyük el az örömhírt másoknak? Ezen gondolkodva arra a következtetésre jutottam, hogy először magunkat kell misszionálni. Mit is jelent ez?

Nem rég volt Úrnapija. Előtte, szombaton reggel kilenckor találkoztunk azokkal, akik Kamrada Bernadett hívására eljöttek, hogy szirmokat gyűjtsünk az úrnapi virágszönyeghez.

Imával indítottuk a munkát. Utána elkezdtük a gyűjtést. Én is ott voltam. Voltak fiatalok, gyerekek és felnőttek is. Borús volt az ég. Lógott az eső lába. Azonban addig nem kezdett el esni, amíg nem végeztünk a virágszedéssel. A munka közben sokat beszélgettünk egymással. Nekem ez mindig egy ajándék.

Fel is tettem magamnak a kérdést. Miért is jövünk össze mi, keresztények? A Szentírásban ezt olvassuk: „Azért, hogy erősödjünk egymás hite által.” Én úgy gondolom, hogy ezt jelenti a magunkat misszionálni. Az apostolok is ezt csinálták. Összejöttek, imádkoztak, együtt voltak, majd elindultak hirdetni az igét.

Hogyan lehet egy virágyűjtésből misszió? Először is, minél többen vagyunk együtt, annál inkább felfigyel ránk a környezetünk. Másodsor azáltal, ha elmondjuk munkahelyünkön vallását nem gyakorló munkatársainknak, hogy mit csinálunk szombat délelőtt, és elmondjuk nekik azt is, hogy milyen jó együtt lenni másokkal. Utána akár meg is hívhatjuk őket, hogy legközelebb ők is jöjjenek el.

A magunk misszionálása tehát a legfontosabb! Ezért vannak a közösségi programok. Ha mi ott vagyunk a rendezvényeinken, meghívhatjuk barátainkat, ismerőseinket. De ha én nem vagyok ott, akkor hogyan akarom másoknak az evangéliumot tovább adni? Mindenkit szeretettel hívok. Gyere el rendezvényeinkre! Hívj másokat is! Úgy gondolom a misszió az az első lépése.

Andor atya

Minden évben hatalmas öröm és megtisztelő feladat számunkra az **úrnapi virágszönyeg** elkészítése. Jézus Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepére az idei hosszú futószönyeg öt témát dolgoz fel: kehely-ostya; Biblia; feszület; kenyérszaporítás; Szentháromság.

Ebben az évben is egy újabb sikeres összefogás eredményként született meg a virágszirom-szönyeg. A rózsaszirmok délelőtti, színenkénti leszedése Kamrada Bernadett által szervezett és vezetett szupercsapatnak köszönhető. Bernadették évről-évre kitartó lelkesedéssel és egyre több segítővel vállalják ezt a feladatot.

Délutánra, a szirmok lerakására is rengeteg segítő édesanya, édesapja és diák érkezett a templomba.

A témakörök a férjem által papírtekerésre előre megrajzolt grafikák. A tekerés leterítése után kezdjük a szirmok színei szerinti elhelyezését.

Istennek hála és köszönet a nagyon kreatív és jó ízléssel megáldott segítőknél, az idei szönyeg is szépen tagolt, mégis teljes egységben, harmóniában készült el, rekord gyorsasággal. Örömteli volt a közös alkotómunka. Köszönet érte mindenkinek!

Jövőre a futószönyegen kívül egy-egy kisebb képet is szeretnénk elkészíteni. Tizenkét évvel ezelőtt – a legelső szönyegnél – egy Jézus arcot ábrázoló grafikát raktunk le. Csodaszép volt. Sajnos a rajz már nincs meg, de készülünk egy újjal a következő évi ünnepre.

Bízunk benne, hogy az idei évhez hasonlóan, majd akkor is sok szirmot tudunk gyűjteni, és így megvalósulhatnak a különálló kisebb szönyegek is. Most még a körmenetre is jutott az illatozó „virághegyekből”.

Hálás köszönet minden segítőnek, hogy a közös munkával mindannyiunk örömeire szebbé tehetjük Urunk ünnepét.

Kopányiné Hindi Mónika

*Egyházközségünk nevében hálás köszönet illeti az ötleltgazda és kivitelező **Kopányi házaspárt**, akik hosszú évek óta szívügyüknek tekintik ezt a nemes, közösséget is építő, lelket és szemet gyönyörködtető vállalkozást! A Jóisten áldása kísérelje őket továbbra is! Szerk.*

Tavaszi Papi Korona

Május 29-én tartotta összejövetelét a három espereskerület (miéni, dorogi, bajóti) papsága.

Ezúttal **Martos Levente Balázs püspök atya** volt a meghívott előadó. A téma most a prédikáció volt. Látni az emberek eltávolodását, érdektelenségét, nagyon fontos, mit és hogyan „közvetítenek” lelkipásztoraink Jézus örömhíréből.

A figyelem felkeltése, fenntartása – főleg a fiatalabb generációk esetében – nagyon nehéz. A sok hozzászólás, megosztás is bizonyítja, mennyire fontos papjaink számára is, hogyan lehetne e téren előbbre jutni. Néhány gondolatot kiemelek az ott elhangzottakból, a püspök atya előadásából.

Alapvetés, hogy a Szentírásról, a Szentírásból kell felépíteni a prédikációt, ami Isten szava emberi szóval, az Egyház anyanyelve. Mint ilyen, a kultúra része is egyben. A „módszertant” a püspök atya pontokban vázolta.

0-dik pont: hogy inspirációra szükség van, ráció legyen benne, felkeltse az érdeklődést, esetleg nem is közvetlenül a Szentírásból indítva. De „hátl” azért ott van, amit „civil” gondolkodók, művészet beemelése megerősíthet. Pl. jól emlékezünk még Székely János atya történeteire, ami mindig szerves része volt (van) homíliáinak. Egy kis „játék” bevetése kimozdít az adott szakasz alaphelyzetéből.

Első pont: a homília egy zajló beszélgetésbe bekapcsolódás, az adott történet része, szereplői leszünk. Isten beszélget szeretett Fiának a jegyesével, velem is, mint az Egyház tagjával. Gondolkodási folyamat zajlik bennünk – a Szentírás alapján. Az emmauszi tanítványok esete szemlélteti ezt legjobban. Egyszerűség, eszköztelenség, könnyedség hasznos jellemzői egy homíliának – nem biztos, hogy teológiai fejtegetés célra vezető – bár a kellő felkészültség szükséges ehhez a könnyedséghez!

Második pont: a rezonancia. Ráérezni a jelenlévők „rezgészárára”, ezt stimulálni, ami a papot magát és a híveket is megmozgatja. Egymás mellé rakva három rétegben – Isten-pap-hívek – rezdülését. Mi is a cél, mit akar elérni a lelkipásztor? A jelenlévőkkel való kapcsolatban kialakul valamiféle rezonancia, és nemcsak egyirányú igazságközlés zajlik. Fontos a hívek visszajelzése – már az adott pillanatban is (nem aludtak el a hívek), és később/utólag is! Isten szavának a „rezgését” erősíteni – ez volna a homília/prédikáció feladata, célja.

László atya gyermekprédikációval kapcsolatos kérdése sok további gyakorlati megfontolást, véleményt előhozott. Ezekből is idézek néhány gondolatot.

A gyerekprédikációk fontosak a kisebbek számára, hogy az ő pillanatnyi érdeklődését felkeltsük, fenntartsuk, amiből majd kialakulhat egy komolyabb kapcsolat Isten felé. Az adott történet „dramatizálása”, a gyerekek bevonása a bibliai szituációba általában hatásos. Egy-egy ilyen homília gyerek lényét is megérintheti/megszólítja. Természetesen a méltóság megőrzése fontos, és a gyerekektől a szülőkhöz is fontos eljutni – gyakran éppen a gyerekeken keresztül.

A pap személyét a nyitottság kell, hogy jellemezze, a változó viszonyokhoz alkalmazkodni szükséges. Pl. a kamaszok érzelmi hullámvásására ráérezni, rácsatlakozni komoly kihívás. Figyelni a visszacsatolásra, ami visszahatással lehet a pap személyiségére, hozzáállására is!

Jó módszer a „bevonásra”, ha feladatokkal bízunk meg a Testvéreket, ezt azután figyelemmel, biztatással kísérjük is!

Gyakran szóba kerülhetnek „kényes témák” is. Itt is nagyon fontos a pap hitelessége, a szó, a cselekedet és a gesztus egysége. A hívek ostromozása általában nem célravezető módszer.

Szóba került még a közösségi média használata is. Mivel ez már a közgondolkodás része, nem zárkozható el, jelen kell lenni, jó oldalait (ki)használni. De a kellő óvatossággal, mert hamar csöbe húzzák az embert az egyházellenes aktivisták!

Még több gyakorlati kérdést beszéltek meg lelkipásztoraink, ez a beszélgetés azután a szeminárium ebédlőjében is folytatódott, ahol a kispapokkal együtt ebédelhettünk.

Még 2023 őszén az Országos Lelkipásztori Intézet szakmai napot tartott a prédikációról, amihez kapcsolódóan egy kérdőív kapcsán felmérést is készítettek a hívek körében. Talán ez adta jelen Papi Koronánk témájának is az ötletét. Audiatur et altera pars! – Halgattassék meg a másik fél is!

A hívek jelentős számban válaszoltak is, tanulságos, megfontolandó eredmények, vélemények születtek.

A feldolgozás eredményei elérhetők az OLI honlapján, érdemes elgondolkozni rajt, nemcsak a híveknek, a lelkipásztoroknak is!

Isten országának építésén mindannyiunknak fáradozni kell, és ezt vonzóan, hatásosan, hitelesen érdemes végeznünk, hogy nemcsak a vallásukat gyakorlók körében, hanem a kívülállók, az ellenérzésűek, közömbösek is felfigyeljenek.

A felmérés kiértékelése itt érhető el, tanulságos olvasmány: <https://oli.katolikus.hu/kerdoiv-a-predikaciorol/>

Az Kálvária kápolna **ablak-projektje** a vége felé közeledik. Az elkészült ablakok jelenleg a Jó Pásztor kápolnában „várákznak” a felszállításra, beépítésre. Horváth Tamás építésszel megbeszéltem beépítési javaslatomat, remélem, hamarosan el is végzik a munkát. A közeljövőben az üvegezés számláját is kifizetem a kapott adományokból, és már „csak” a belső takarítás, lehető legjobb állapotra visszaállítás vár ránk. Ehhez természetesen a szokásos segítőimet is hívni fogom.

Ahogy korábban is írtam, jelenleg a belső felújításra nincs módunk, de szeretném a szeptemberi keresztutunk alkalmával egy kis „házi ünnepség” keretében nagyobb nyilvánosság számára is ismertté tenni, mi történt az elmúlt 3-4 évben a kápolna megmentése ügyében.

Újra csak megköszönöm mindenki támogatását, az aggodó érdeklődéstől, a sok imától, a konkrét anyagi/fizikai segítségig. A sok adományból jelentős összeg marad, és már újabb adományok is érkeztek a XIV. stáció felújítására, amit plébániánk vállal. Ehhez még gyűjtenünk kell, amint a pontos számok kiderülnek, hirdetni fogjuk.

Jól áll a stációk „örökbe fogadása” is, vagy három héttel ezelőtt már csak négy stációnak nem volt „gazdája”. Kisebb összeggel plébániánk stációjának a felújítását támogathatjuk – ezeket továbbra is én gyűjtöm – nagyobb támogatási/örökbe fogadási szándékkal pedig Zsembery Ákost lehet keresni.

Nyitrai László

Mária tisztelet... Keresztút...

Nyáron az egyházi közösségek programjai általában szünetet tartanak, de a Kerektemplomban hónapról hónapra elsőszombatonként Mária tiszteletére jövünk össze. Minden elsővasárnap délután pedig keresztútjárásra gyülekezünk a Belvárosi temető fölötti kálvárián. Mindkét alkalmat általában 12-25 fő tartja fontosnak.

A templomba Szűz Mária tiszteletére érkezünk. Ő a példaképünk, segít nekünk, közbenjár értünk. A közös áhítatot felajánljuk egyházközségünkért, országunkért, a békéért, családtagjainkért. Erre az alkalomra összeállított kis ének- és ima sorozatot szűk egy órában elénekeljük és elimádkozzuk.

Gyönyörű Mária énekeink vannak, melyeket szívesen, szívből énekelünk. Első királyunk felajánlotta országunkat a Szűz Anya oltalmába. Azt, hogy országunk az elmúlt évezred történelmi viharai ellenére még fennáll, neki köszönhetjük. Pártfogásáért hálát adunk, és kérjük továbbra is közbenjárását.

Az elsővasárnapra keresztutat is felajánljuk a fenti szándékokért. A forró nyári napokban kellemes, árnyas fák lombjai alá beállunk, és felolvassuk az alkalomhoz illően nagy gonddal kiválasztott golgotai történeteket, ami sokszor megéri lelkünket, olykor könnyeket csal a szemünkbe.

Dr. Prokopp Mária professzor asszony – példát mutatva sokunknak – majdnem minden alkalommal velünk tart, akár esik, akár 30 fok meleg van, pedig nem könnyű megtenni a felfelé vezető utat. Nagyon lelkes, alkalmanként felhívja figyelmünket egy-egy előadásra, programra, s arra, hogy legyünk büszkék gyönyörű városunkra, terjesszük jó híret.

Keresztutunk végén a csodálatosan felújított kápolnához érkezünk, amiért hálát adunk, hogy kívülről elkészült. Bízunk benne, hogy a stációk felújítása, sőt a kápolna előtti szobrok restaurálása is ilyen szépen halad majd előre. Köszönet érte!

Biztatom a testvéreket, aki még nem vett részt ezeken az alkalmakon, jöjjön el, s tapasztalja meg a Jó Isten kegyelmét, s gyönyörködjön a látványban!

Vodicskáné Marika

Lélekemelő ünnepség volt plébániánkon június 16-án: a **jubiláns házaspárok** köszöntése.

Sokan gyűltünk össze kerek évfordulósok. Voltak, akik öt évvel ezelőtt fogadtak örök hűséget, de volt, aki hatvan évvel ezelőtt mondta ki itt a Kerektemplomban az életre szóló igent. Mi, házasságkötésünk, egymás iránti elköteleződésünk ötvenedik évfordulóját jöttünk megünnepelni Isten színe elé.

Megható volt, amikor egymás kezét fogva, egymás szemébe nézve megerősítettük egykor tett eskünket. Pokriva László plébános úr egyenként is megáldotta a házaspárokat.

Felejthetetlen alkalom, hogy férjemmel együtt ilyen formában is köszönetet mondhattunk a Jóistennek, és kérhettük a kegyelmet az elkövetkezendő közös időre.

Gyorsan repülnek az évek, szinte észrevétlenül, hétköznapok és ünnepek váltva egymást. Most nyugdíjas éveinket töltjük, örülve a minket körülvevő szűkebb-tágabb családjainknak. Odafigyelve közösségünk, városunk eseményeire, találkozva a régi barátokkal. Ráérősen és mégis sietve, hogy a számunkra hátra levő úton békésen, szépen, megelégedve haladjunk.

Köszönet a szívünket-lelkünket melengető, felemelő szeretetért.

Ráczki Jánosné

Mindszentyszek vagyunk...

Az iskolaév idén egy héttel tovább tartott a tavalyihoz képest. Június 21-én ért véget szentmisével, bizonyítványosztással. Szerencsére az utolsó héten már a játék, kirándulás, élmények kapták a főszerepet.

Vártuk már a vakációt a sok tanulnivaló, házi feladat, iskolaváltás, külön órák, elsőáldozásra felkészülés, dolgozat után.

A 11 hét szünet a szülőknek azért nemcsak kikapcsolódás, hanem komoly szervezési kérdés is. És valljuk be, nem mindenki engedheti meg magának a külföldi nyaralást, ilyen-olyan táborokat sem. De mindannyian törekszünk, hogy a sok kötelesség után közösen is minőségi időt tudjunk tölteni egymással, élményeket gyűjtünk, amiből erőt meríthetünk a dolgozós hétköznapokhoz.

Szerencsére a tanító nénitől csupa, a gyerekek által könnyen teljesíthető házi feladatot kaptunk a nyári szünetre:

- Egy reggel sétálj ki az udvarra, kertbe, erkélyre teljesen egyedül! Csukd be a szemed, szippants mélyeket és hallgasd a madarak énekét! (Ezt a feladatot azt hiszem mi teljesen ki-maxoltunk, mert egy rozsdafarkú madárcsalád költözött a teraszunkra. Láttunk tojásból kikelt fiókákat, láttuk, hogyan cseperednek, és röppentek ki a fészekből.)
- Olvass fura helyzetekben! A fűben hasalva, az asztal alá bújva, zseblámpával a takaród alatt, vagy valakinek, aki nem tud olvasni... (lehet ez egy csiga, nyuszi, kutya...) Azt hiszem ezzel sem lesz probléma. Pongó, családjunk dalmata kutyája rendszeres mesehallgató.
- Táncolj szokatlan helyeken! Az esőben, az asztal tetején...
- Hintázz, és közben énekelj jó hangosan a kedvenc dalodat!

- Kóstolj meg egy olyan ételt, italt, gyümölcsöt, amit eddig nem ettél! (Kóstoltunk már lonc, kakukkfű virágot idén.)
- Nézd meg legalább egyszer a napfelkeltét és a napnyugtát! (Vagy augusztusban egy este ülj ki a szabad ég alá és keress hullócsillagot! És ne felejsd el kívánni valamit!)
- Legyél jó koszos! Mert az azt jelenti, hogy sokat és örömmel játszottál. Ugrálj a pocsolyában, dagonyázz a homokozóban, gurulj a fűben, mássz fára!
- Tanulj meg valami újat! De ne az iskolai tananyagból! Próbálj ki például egy új sportot, tanulj meg karkötőt fonni, szalvétát hajtogatni, vagy valami olyat, amit már régóta szeretnél, de soha nem volt rá időd!
- Nevezz! Nevezz! Nevezz! Annyit, hogy már szinte fájjon a hasad! Annyit, hogy már ne is emlékezz, hogy min kezdted el nevetni. Annyit, hogy másokra is átragaszd a jókedvedet!

Mindezek mellett persze nekem gyerekkoromban is fontos volt, hogy hétvége azért bárhol is vagyok, elmenjek szentmisére, és ne maradjon el az esti ima sem. Mert minden nap van miért hálásnak lenni, van mit megköszönni a Jóistennek!

Solymosi-Kiss Anikó

Mindszentys szülő voltam...

Mintha csak tegnap kezdte volna az iskolát, de már el is ballagott...

Az elmúlt 8 év nagyon hamar eltelt. Azt szokták mondani, hogy a jó dolgok gyorsan jönnek és mennek, viszont az emlék örökké megmarad. Én is így vagyok most, rengeteg pozitív élmény maradt meg az elmúlt időszakból.

Az első évfolyam különleges izgalmakkal kezdődött, az óvoda után nagy váltás volt. Szerencsére kiváló pedagógusok tanították a gyermekemet, akik már a kezdetektől fogva minden erejükkel arra törekedtek, hogy megszerettségük az iskolát a tanulókkal, és minél nagyobb tudást adjanak át. Emellett keresztény nevelésben is részesültek.

Sok közös programban vettünk részt az elmúlt 8 év alatt. Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy felkészítették gyerekeinket a továbbtanulásra.

Szabó Bálint

Mindszentys diák voltam...

Sokat tanultam ebben az iskolában, minden órán minden tanártól valami újat. A dolgozatok néha nehezek voltak, mégis mindenben túljutottam. Sok szép emléket viszek magammal ebből az iskolából: az osztálykirándulások, az adventi vásárok, a farsangi bálók, a szüreti bálók, a ki mit tud műsorok év végén, a néptánc tábor és a karácsonyi, illetve húsvéti csendes órák, melyekkel a közelgő ünnepre hangolódtunk.

Ezek mellett akadtak mélypontok is, de általában sikerült felülkerekedni rajtuk. A nyolc év alatt sajnos karanténban is kellett lennünk a korona vírus miatt. Az online oktatás először mindenkinek szokatlan és nehéz volt, de aztán beletanultunk ebbe is. A tanulás mellett akár életre szóló barátságok is kötődtek. Igyekszünk ezeket megtartani úgy is, hogy már nem leszünk osztálytársak. Szinte hihetetlen milyen gyorsan elrepült ez a nyolc év.

Szabó-Melisek Flóra

„Mindenért hálát adjatok...”

Június 30-án vasárnap, a Belvárosi Templom közösségével **Szent Péter és Pál apostolokra emlékezve ünnepeltünk**. Már előző nap elkezdtünk készülődni, és a hívek kis csapatával kitakarítottuk templomunkat. Bár fáradságos munka, de érdemes néha időt szánni erre a feladatra. Ilyenkor érezzük igazán, hogy ez a templom a miénk!

Idén más, különlegesebb volt a búcsú. Most volt először lehetőség arra, hogy az oltárt megkerülve tisztelgünk Szent Péter és Pál ereklyéi előtt, amire ezután minden hónapban

egyszer sor kerül. Az ereklyében tiszteljük a személyt, akitől származik. Ők templomunk védőszentjei, szükségünk van a közbenjárásukra, és arra, hogy életük, küzdelmeik példa legyen számunkra.

Erdős Péter készítette az ereklye-tartó állványt, ami még befejezésre vár, hiszen hosszas keresgélés, ötletelés után találták meg László atyával a fix helyet, ahol majd állandóan, biztonságosan elhelyezhető lesz védőszentjeink ereklyéje.

Köszönjük Péter igényes, szép kivitelezését, a Kerektemplom után immár a belvárosban is megjelent egyedi stílusa. Szerk.

A szentmise végén köszöntöttem László és Andor atyát, Lesták Zoltán diakónusunkat, és felhívtam a hívek figyelmét, hogy legyünk hálásak, amiért a mi közösségünket ennyien segítik. Van kántorunk, csodás hangú énekarunk is, akik szolgálattal még meghittebbé teszik ünnepeinket.

A szentmise után az udvaron, szokás szerint, Geri utánnozhatatlan gulyásával lepett meg minket. Köszönjük mindenkinek, aki bármivel hozzájárult ahhoz, hogy méltóképpen ünnepelhettük idén is templomunk búcsúját.

Hengánné Gogola Gabriella

MENEDÉK

Ezen mottóval fémjelezve kapcsolódunk az MCC Feszt programjához az idén is. A **Belvárosi templomban** 18-22 óráig lesz lehetőség egy kis elcsendesedésre, elmélyülésre augusztus 1-2-3-án. A program így alakul:

- 18 órától csendes szentségimádás
- 19 órától szentmise, tanítással
- 20-22-ig csendes szentségimádás, ill. dicsőítés

A tanítás napi témái:

- Csütörtökön: A hegyre vezető út
- Pénteken: Uram, jó nekünk itt lenni
- Szombaton: A világban – Jézussal

Pénteken 20 órától gyónási lehetőség is lesz. A templom nyitva lesz saját híveinknek is, nemcsak a fesztivál vendégeinek!

2024. július 13-án a Vitézi Rend szervezésében a Belvárosi temetőben nyugvó három, hősi halált halt aknakutató tűz-szerész sírjánál **évfordulós megemlékezést** tartottunk. A Himnusz eléneklése után Andor atya imája és a hősök méltatása történt. A bensőséges ünnepi beszédet Bánhidny László tanár úr mondta. Pálmai József tanár úr énekével és szavallatával emelte a kegyelet színvonalát.

Megemlékeztünk Láng László alezrederéről is, aki az elmúlt évben hunyt el. Ő képviselte hosszú időn keresztül a tűz-szerészeket és aknakutatókat. A Vitézi Rend nevében v. Szendrő Péterné koszorúzott. Az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget.

vitéz Szendrő Péterné

A háborútól – ments meg, Uram, minket!

Júniusi imaóránk gondolataiból

Felbolydult világunk egyre jobban sodródik a háború felé. Már több imaóránkban gondolkodtunk erről, és a békéért imádkoztunk. Ma is ezt tesszük, de először idézek Varga László püspök atya beszédéből, amit még egy 2020-ban tartott, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége találkozóján mondott. Fontos, hogy tisztán lássunk, miért is vannak háborúk, mi van dolgok mélyén:

„Háború van. A tőkés társaságok és a bankszektor háborúja a világalom megszerzéséért.

Ez a kettő szorosan összefonódik, és az embereik vírusként épülnek be a kormányokba, a vezető pozíciókba. Nekik nem egyes országok kellene, hanem a világ fölötti irányítás, az energiahordozók és a vízkészlet fölötti ellenőrzés megszerzése. Csak így tudják növelni a profitot és eladni az áruikat.

Terveikkel szemben a legnagyobb akadály az egyistenhívő vallások (a zsidó, a keresztény és az iszlám erkölcsi rendje), valamint a nemzeti gondolkodás értékrendje. Szerintem ezzel is indokolható a fékevesztett keresztényüldözés, a zsidóság elleni támadások, az iszlám világ országai közötti káosz fenntartása, - háború kirobantásával és a nemzetállamok elleni küzdelem az EU-ban...”

A teljes imaóra megtalálható honlapunkon, hallgatható és olvasható verzióban is (Plébániai füzetek 48.)

Röviden...

- Nyáron, lelkipásztoraink szabadságolása idején, a hétköznapi szentmisék elmaradnak – felváltva a Szentannában, ill. a Belvárosban. A vasárnapi 11 órai szintén. Sajnos, nyáron csökken a szentmisék látogatottsága is...
- Szent Anna ünnepén, július 26-án a 18 órai búcsúi szentmisében a nagyszülőket is köszöntjük. Kérjük Jézusunk szentséges nagyszüleit, hogy oltalmazzák közösségünket, égi segítségükkel támogassák hitbeli megújulásunkat!
- Nyári szünetet tartunk több dologban is: újságunk legközelebb szeptemberben jelenik meg, ugyancsak akkor indul újra imaóra sorozatunk a Kiáltással együtt, valamint énekkaraink és Senior Imaklubunk is.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Ungár Regő Ágoston	Ungár Hanga Angéla
Csépke Máté	Mörtel Vanessza Teréz
Földvári Melinda	Bacskor Alíz Kinga

Házassultak:

Druszin Benedek	—	Mester Anita Mira
Bozsonyik János	—	Holtsuk Beáta

Elhunytak:

Horváth Zsolt	92 éves
Kónya Miklósné, Zábrák Éva	54 éves
Selmeci Loretta	59 éves
Zajovics Erzsébet Mária	67 éves
Gyurcsik László	68 éves
Móroczné Tóth Katalin	58 éves
György Imréné, Süllei Erzsébet	90 éves

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda